

SZKOŁA PODSTAWOWA ①
Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI
im. Bohaterów Westerplatte w Kielnie
ul. Szkolna 4, 84-208 Kielno
tel. 58 676 07 14, 58 676 05 24
NIP 588-228-51-18, REGON 190941146

Załącznik
do Zarządzenia nr 10/2023/2024
Dyrektora Szkoły Podstawowej z Oddziałami
Integracyjnymi im Bohaterów Westerplatte w Kielnie
z dnia 07.03.2024 r.

**Standardy ochrony małoletnich
w Szkole Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi
im. Bohaterów Westerplatte w Kielnie**

§1.

Ilekróć w niniejszym dokumencie mowa o:

1. szkole – należy przez to rozumieć Szkołę Podstawową z Oddziałami Integracyjnymi im. Bohaterów Westerplatte w Kielnie,
2. dyrektorze – należy przez to rozumieć dyrektora szkoły, o której mowa w pkt 1,
3. nauczycielu - należy przez to rozumieć nauczyciela zatrudnionego w szkole, o której mowa w pkt 1,
4. pracownikowi – należy przez to rozumieć osobę zatrudnioną w szkole, o której mowa w pkt 1,
5. uczniu – należy przez to rozumieć ucznia lub wychowanka oddziału przedszkolnego Szkoły Podstawowej w Kielnie
6. statucie – należy przez to rozumieć statut szkoły, o której mowa w pkt 1,
7. ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. 2016 r. poz. 862 ze zm.) .

§2.

Wstęp

1. Dobra relacja pedagogiczna między nauczycielem a uczniem powinna być oparta na akceptacji, uznaniu (docenianiu) i życzliwości.
2. Do elementów dobrej relacji między nauczycielem a uczniem należą m.in.:
 - 1) okazywanie żywego zainteresowania sprawami uczniów (ich przeżyciami, pasjami, relacjami, postępami w nauce, problemami, itp.) poprzez rozmowy, spędzanie z nimi czasu poza/pomiędzy lekcjami, uważne słuchanie, żartowanie,
 - 2) okazywanie szacunku uczniom: modelowanie pozytywnych zachowań uczniów wobec kolegów, np. dzielenie się z innymi, pomaganie słabszym, zauważanie uczniów nieśmiałych, wycofanych,
 - 3) chwalenie uczniów – umiejętne (konkretne, autentyczne i w odpowiednim czasie), zauważanie pozytywnych aspektów funkcjonowania dzieci,
 - 4) pozytywna krytyka – umiejętne przekazywanie dzieciom (bez ośmieszania i zawstydzania) informacji o potrzebie zmiany zachowania czy nabywania wiedzy,
 - 5) wspieranie uczniów będących w trudnej sytuacji rodzinnej lub z problemami w nauce – wypracowanie sposobów pomocy tym dzieciom,
 - 6) umiejętność pracy z grupą – świadomość ról i procesów grupowych, umiejętność rozwiązywania konfliktów, prowadzenia rozmów i warsztatów.

§3.

Zasady bezpiecznych relacji między małoletnim a personelem szkoły.

1. Pracownicy szkoły:
 - 1) działają dla dobra dziecka i w jego najlepiej pojętym interesie,
 - 2) traktują dziecko z poszanowaniem jego godności i potrzeb,
 - 3) wszelkie działania podejmują w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji,
 - 4) działają w sposób otwarty i przejrzysty, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania/postępowania,
 - 5) informują dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć i oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy,
 - 6) w komunikacji z dziećmi zachowują cierpliwość i szacunek dla dziecka,
 - 7) uważnie słuchają dzieci i udzielają im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji,
2. Podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy je poinformować o tym i w miarę możliwości brać pod uwagę jego oczekiwania oraz być przygotowanym na wyjaśnienie swoich zachowań i działań.
3. Należy szanować prawo dziecka do prywatności, przy czym jeżeli jest konieczne odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, należy dziecku wyjaśnić sytuację najszybciej jak to możliwe.
4. Należy doceniać i szanować wkład dzieci w podejmowane działania, zachęcać do aktywności i traktować sprawiedliwie, bez względu na płeć, orientację seksualną, sprawność/niepewność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
5. Kontakt fizyczny z dzieckiem może być stosowny pod warunkiem, że spełnia on zasady bezpiecznego kontaktu, tj. jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny.
6. Należy zachować szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania i w takich sytuacjach reagować z wyczuciem, ale stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.
7. Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych, jednak jeśli zachodzi konieczność nawiązania kontaktu poza godzinami pracy, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami/opiekunami są kanały służbowe (dziennik elektroniczny, służbowa poczta e-mail).
8. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych, jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika, wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców/opiekunów.
9. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, należy o tym poinformować dyrektora, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić pisemną zgodę na taki kontakt.
10. W trakcie zajęć edukacyjnych osobiste urządzenia elektroniczne należy wyciszyć.
11. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, szczególnie pomagania dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu i w korzystaniu z toalety, należy unikać innego niż niezbędny kontakt fizyczny z dzieckiem.
12. Czynności higieniczno-pielęgnacyjne:
 - 1) mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu,

- 2) muszą być wykonywane w warunkach zapewniających uszanowanie intymności dziecka,
 - 3) niedozwolone są zachowania obsesyjne naruszające prywatność i intymność,
 - 4) działanie pracownika powinno być poprzedzone zgodą dziecka, a jego zasadność powinna być uzależniona od stopnia samodzielności dziecka i wcześniej z nim omówiona.
13. Jeśli pielęgnacja i opieka higieniczna nad dziećmi należą do obowiązków pracownika, zostanie on przeszkolony w tym kierunku przed przystąpieniem do pracy.

§ 4.

Zachowania niedozwolone w relacjach/kontaktach z dziećmi.

1. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
2. W szczególności wobec dziecka jest zabronione:
 - 1) zawstydzanie, upokarzanie, lekceważenie, obrażanie,
 - 2) używanie wulgarnych słów, nieprzyzwoitych gestów i żartów
 - 3) czynić obraźliwych uwag, nawiązywać w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej,
 - 4) wykorzystywać relacji władzy lub przewagi fizycznej,
 - 5) zastraszać, przymuszać, grozić.
3. Nie wolno w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.
4. Nie wolno dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
5. Nie wolno ujawniać informacji o sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej dotyczących dziecka osobom nieuprawnionym.
6. Nie wolno faworyzować lub dyskryminować dzieci.
7. Nie wolno nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji mogących sugerować relacje romantyczne lub seksualne ani składać dziecku propozycji o nieodpowiednim charakterze, w tym kierować do dziecka seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępniać dzieciom treści erotycznych i pornograficznych, bez względu na ich formę.
8. Nie wolno utrwalać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych ani umożliwiać osobom trzecim utrwalenia wizerunku dzieci bez zgody rodziców/opiekunów prawnych.
9. Nie wolno proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani substancji działających podobnie do alkoholu, jak również używać ich w obecności dzieci.
10. Nie wolno wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub/i rodziców/opiekunów dziecka.
11. Nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy.
12. Nie wolno kontaktować się z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji, takie jak prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych.
13. Nie wolno zachowywać się w sposób mogący sugerować innym istnienie prywatnych zależności, prowadzących do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.
14. Nie wolno nawiązywać kontaktów z dziećmi poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.
15. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.
16. Podczas wyjazdów i wycieczek niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju.

§ 5.**Zasady postępowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego.**

1. Każdy pracownik szkoły, który uzyska informację o podejrzeniu krzywdzenia małoletniego jest zobowiązany do niezwłocznego poinformowania dyrektora szkoły.
2. Wszystkie zauważone ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dzieckiem przez pracownika lub pracownikiem przez dziecko, należy niezwłocznie zgłosić dyrektorowi szkoły.
3. Podczas rozpoznawania sytuacji przemocy wobec osób z niepełnosprawnością jest istotne:
 - 1) uważne wysłuchanie osoby pokrzywdzonej,
 - 2) przeprowadzenie rozmowy na temat sytuacji krzywdzenia, w tym faktów dotyczących form przemocy, częstotliwości, nasilenia i poczucia zagrożenia,
 - 3) zebranie informacji w środowisku, w szczególności ustalenie, czy są osoby, które zauważają symptomy krzywdzenia oraz czy osoba z niepełnosprawnością komukolwiek o tym powiedziała,
 - 4) w razie konieczności podjęcie działań w kierunku odizolowania osoby krzywdzonej od sprawcy przemocy,
 - 5) poinformowanie dyrektora.
4. Podczas rozpoznawania sytuacji przemocy wobec osób z niepełnosprawnością należy unikać błędów, którymi mogą być:
 - 1) niewysłuchanie osoby niepełnosprawnej,
 - 2) bagatelizowanie skarg,
 - 3) umniejszanie doznanej krzywdy,
 - 4) niedowierzanie, wątplenie w prawdziwość informacji udzielanej przez osobę niepełnosprawną,
 - 5) przyjmowanie, że zdarzenie nie miało miejsca wyłącznie na podstawie wyjaśnień opiekunów,
 - 6) pomijanie lub zniekształcanie obowiązujących w szkole procedur postępowania, wynikające z przekonania, że one nie powinny lub nie muszą stosować się do osób niepełnosprawnych.
5. Decyzja o rozmowie z dzieckiem, w stosunku do którego istnieje uzasadnione podejrzenie jego krzywdzenia i o podjęciu procedury podejmowania interwencji, jest podejmowana przez zespół powołany przez dyrektora na wniosek osoby, która zauważa niepokojące zachowania dziecka lub pozyskuje informacje na ten temat od samego dziecka albo od osoby, która jest świadkiem przemocy w jego rodzinie.
6. Podjęcie procedury wewnętrznej interwencji jest poprzedzone sporządzeniem notatki przez osobę, która zauważa niepokojące zachowania dziecka lub pozyskuje informacje na ten temat od samego dziecka albo od osoby, która jest świadkiem przemocy.
7. W przypadku stwierdzenia, że nie jest konieczne powiadomienie organów zewnętrznych, ponieważ stwierdzono, że nie jest zagrożone zdrowie, życie i dobro dziecka, wychowawca ustala i realizuje plan współpracy z rodzicami/rodzicem/opiekunem dziecka, w celu poprawy funkcjonowania dziecka.
8. Efektywność realizacji planu monitoruje pedagog szkolny.
9. Procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia małoletniego jest określona w załączniku do niniejszych Standardów.

§ 6.

Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”.

1. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego oraz zawiadamianie sądu opiekuńczego następuje w przypadku uzasadnionego podejrzenia krzywdzenia dziecka, poprzedzonego przeprowadzeniem procedury wewnętrznej, o której mowa w niniejszych Standardach.
2. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego do organów ścigania składa dyrektor szkoły.
3. Zawiadomienie do sądu opiekuńczego składa dyrektor szkoły.
4. Procedura „Niebieskiej Karty” jest wszczynana w przypadku uzasadnionego podejrzenia krzywdzenia dziecka, po przeprowadzeniu procedury wewnętrznej, o której mowa w niniejszych Standardach.
5. Osobą odpowiedzialną za wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” jest pracownik wskazany przez dyrektora.
6. Oryginał części A „Niebieskiej Karty” jest przekazywany przewodniczącemu zespołu interwencyjnego przez dyrektora szkoły – kopia pozostaje w dokumentacji szkoły.

§ 7.

Zasady przeglądu i aktualizacji Standardów.

1. Przegląd Standardów będzie prowadzić komisja powołana przez dyrektora, zgodnie z częstotliwością określoną w ustawie.
2. Komisja dokonuje także oceny Standardów w celu zapewnienia ich ewentualnego dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.
3. Komisja sporządza protokół z przeglądu i oceny Standardów, w którym zamieszcza również wnioski z przeprowadzonego przeglądu i oceny, o której mowa w art. 22c ust. 6 ustawy.
4. W przypadku potrzeby aktualizacji Standardów dyrektor powołuje zespół, który wprowadza zmiany w Standardach, rekomendowane w protokole, o którym mowa w ust. 3.
5. Ze zaktualizowanymi Standardami są zapoznawani pracownicy szkoły, uczniowie i rodzice uczniów, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszych Standardach.
6. Zaktualizowane Standardy są udostępniane także na stronie internetowej szkoły, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie.

§ 8.

Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu szkoły do stosowania Standardów, zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności.

1. Ustala się, że osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie do stosowania Standardów przez:
 - 1) pracowników pedagogicznych jest dyrektor,
 - 2) pracowników niepedagogicznych jest kierownik gospodarczy.
2. Pracownicy pedagogiczni są zapoznawani ze Standardami podczas zebrania rady pedagogicznej.
3. Pracownicy niepedagogiczni są przygotowani do stosowania Standardów podczas zebrania.

4. Zebranie rady pedagogicznej jest protokołowane zgodnie z zasadami protokołowania zebrań rady.
5. Protokół z zebrania pracowników niepedagogicznych sporządza osoba wyznaczona przez prowadzącego zebranie.
6. Protokoły, o których mowa w ust. 4 i 5 są przechowywane w dokumentacji szkoły.
7. Po zapoznaniu się ze Standardami i zasadami ich stosowania, każdy pracownik podpisuje imienne oświadczenie, które jest przechowywane w dokumentacji szkoły.

§ 9.

Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim Standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania.

1. Standardy udostępnia się na stronie internetowej szkoły w wersji pełnej i skróconej oraz w widocznym miejscu w siedzibie szkoły w wersji skróconej przeznaczonej dla małoletnich.
2. Osobą odpowiedzialną za udostępnianie Standardów na stronie internetowej szkoły i w jej siedzibie jest wicedyrektor wskazany przez dyrektora.
3. Rodzice uczniów otrzymują informację na temat wprowadzenia Standardów i miejscach ich udostępniania oraz poprzez dziennik elektroniczny Librus.
4. Na wniosek rodzica ucznia, rodzic otrzymuje Standardy w wersji skróconej, która zawiera informacje istotne dla małoletnich.

§ 10.

Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia.

1. Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu to:
 - 1) nauczyciel/wychowawca,
 - 2) pedagog,
 - 3) pedagog specjalny,
 - 4) psycholog.
2. Osobami odpowiedzialnymi za udzielanie wsparcia małoletniemu są:
 - 1) nauczyciel, który jako pierwszy pozyskał informację o zdarzeniu zagrażającym dobru małoletniego,
 - 2) wychowawca ucznia,
 - 3) pedagog,
 - 4) pedagog specjalny,
 - 5) psycholog.

§ 11.

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

1. Dokumentami potwierdzającymi zgłoszone incydenty lub zdarzenia zagrażające dobru małoletniego są:
 - 1) notatka służbowa,
 - 2) notatka ze spotkania z rodzicami / rodzicem,
 - 3) notatka z interwencji w przypadku krzywdzenia małoletniego – wzór określony w załączniku do Procedury stanowiącej załącznik do niniejszych Standardów,
 - 4) kopia części A „Niebieskiej Karty”,
 - 5) dokumentacja potwierdzająca zgłoszenia do uprawnionych organów zewnętrznych.

2. Zasady klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji powstającej w szkole i do niej napływającej, w tym dotyczącej zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego, są określone w Jednolitym Rzeczowym Wykazie Akt, w tym także w części dotyczącej dokumentowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej uczniom.
3. Dostęp do dokumentacji mają wyłącznie osoby uprawnione, które są zobowiązane do zachowania w tajemnicy posiadanych informacji.
4. Udostępnianie dokumentacji/informacji w sprawie dziecka, w stosunku do którego istnieje uzasadnione podejrzenie jego krzywdzenia, odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

§ 12.

Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi, a w szczególności zachowania niedozwolone.

1. Uczniowie powinni czuć się w środowisku klasowym/szkolnym dobrze i bezpiecznie, aby nic im nie przeszkadzało w wypełnianiu przydzielonych zadań i obowiązków.
2. Uczniowie powinni akceptować odmienność i indywidualność każdego oraz uszanować inne zainteresowania, mieć poczucie obowiązku spieszenia z pomocą tym, którzy sobie radzą gorzej niż oni sami.
3. Dobrostan emocjonalny i psychiczny uczniów jest oparty na ciepłej i otwartej komunikacji, autentycznym zainteresowaniu uczniami, budowaniu zaufania, zapewnianiu odpowiedniego wsparcia emocjonalnego, rozpoznawaniu potencjału wszystkich uczniów, skupianiu się na budowaniu w uczniach zdolności do autonomii i odkrywania samych siebie.
4. Zadaniem nauczyciela/wychowawcy jest zapewnienie poczucia bezpieczeństwa i akceptacji wszystkim uczniom oraz danie równej szansy zdobycia wiedzy i odnalezienia swojego miejsca w klasie.
5. Przemoc w szkole nie jest akceptowalna w żadnej formie, ponieważ:
 - 1) narusza podstawowe prawa dziecka: do godności osobistej, życia w poczuciu bezpieczeństwa,
 - 2) wywiera negatywny wpływ na dziecko poszkodowane i może powodować obniżenie poczucia własnej wartości, spadek motywacji do nauki, depresję, choroby somatyczne, alienację społeczną, myśli samobójcze,
 - 3) wywiera negatywny wpływ na sprawców poprzez utrwalanie nieodpowiednich zachowań wobec rówieśników, demoralizację, przyczynianie się w przyszłości do problemów z prawem, depresji i myśli samobójczych,
 - 4) znieczulenie i zubożenie na krzywdę,
 - 5) ma tendencję do eskalowania i zwykle bez interwencji dorosłych sama się nie kończy,
 - 6) wpływa negatywnie na klimat klasy i szkoły.
1. W relacjach rówieśniczych jest zabronione:
 - 1) stosowanie jakiejkolwiek formy przemocy: psychicznej, werbalnej, relacyjnej, seksualnej, fizycznej i innej,
 - 2) stosowanie cyberprzemocy (przemocy cyfrowej), tj. przemocy z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych, przede wszystkim Internetu i telefonii komórkowej, polegającej na obrażaniu, nękanii, straszeniu, szantażowaniu z wykorzystaniem sieci, publikowaniu lub rozsyłaniu ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów w sieci oraz podszywaniu się pod kogoś wbrew jego woli,

- 3) obrażanie, wyśmiewanie, plotki, wykluczanie, odtrącanie, dokuczanie, zastraszanie, grożenie, wymuszanie, uszczypliwości, kpiny, ośmieszanie,
 - 4) stosowanie agresji słownej, ubliżanie, przezywanie, używanie wulgaryzmów,
 - 5) stosowanie agresji fizycznej, podczas której dochodzi do kontaktu fizycznego pod postacią popychania, bicia, kopania, plucia, zadawania ran, podcinania, kradzieży pieniędzy lub przedmiotów, zamykania, niszczenia własności, zabierania rzeczy lub pieniędzy przy użyciu siły lub groźby jej użycia,
 - 6) stosowanie przemocy bez użycia słów i kontaktu fizycznego, w szczególności wrogie gesty, miny, izolowanie, manipulowanie związkami,
 - 7) dręczenie lub prześladowanie rozumiane jako wielokrotne stosowanie aktów przemocy opisane w ust. 1-6.
1. Zabronione jest przynoszenie do szkoły i używanie niebezpiecznych narzędzi i substancji.

§ 13.

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet.

1. Na terenie szkoły zabrania się:
 - 1) korzystania z telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych służących do przekazu informacji podczas zajęć edukacyjnych i uroczystości szkolnych, z zastrzeżeniem pkt. 2 i 3.
2. Za zgodą nauczyciela prowadzącego zajęcia dopuszcza się używanie przez uczniów własnych urządzeń multimedialnych na zajęciach edukacyjnych, jeżeli wymaga tego tok zajęć lub program nauczania.
3. Dozwolone jest użycie telefonu komórkowego na zajęciach edukacyjnych w celu ratowania życia lub zdrowia.
4. Korzystanie z przez uczniów z Internetu jest możliwe pod nadzorem nauczyciela w czasie zajęć edukacyjnych lub pozalekcyjnych.
5. Zasady korzystania z Internetu określone są w regulaminie znajdującym się w pracowni informatycznej.
6. Nauczyciel prowadzący zajęcia/sprawujący opiekę nad uczniami jest zobowiązany do zapewnienia bezpiecznego korzystania z Internetu przez uczniów.
7. W razie niedozwolonego używania telefonu komórkowego lub innych urządzeń elektronicznych przez uczniów, mogą być zastosowane kary, o których mowa w statucie szkoły.
8. Szkoła zapewniając uczniom dostęp do Internetu, instaluje i aktualizuje oprogramowanie zabezpieczające uczniów przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.
9. Oprogramowanie, o którym mowa w ust. 8, jest aktualizowane automatycznie.
10. Wyznaczony przez dyrektora pracownik szkoły systematycznie sprawdza, czy na komputerach z dostępem do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści.
11. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści pracownik ustala, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzania.
12. Informacje o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, pracownik szkoły przekazuje wicedyrektorowi.
13. Wicedyrektor z pedagogiem przeprowadzają z dzieckiem rozmowę na temat bezpieczeństwa w Internecie.
14. Jeżeli w wyniku rozmowy pedagog uzyska informacje, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania zgodnie z procedurą, o której mowa w niniejszych Standardach.
15. Szkoła udostępnia materiały edukacyjne dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu.

§ 14.

Procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie.

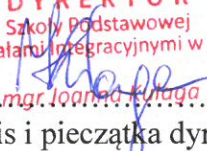
1. Podstawowe formy zjawiska cyberprzemocy to: nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem sieci, publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem sieci oraz podszywanie się w sieci pod kogoś wbrew jego woli.
2. W przypadku wystąpienia zjawiska, co do którego istnieje podejrzenie, że może być aktem cyberprzemocy należy:
 - 1) należy udzielić wsparcia ofierze,
 - 2) zabezpieczyć wszystkie dowody związane z aktem cyberprzemocy (wydruk, zrzut ekranu, zapis strony),
 - 3) dokonać oceny, czy zdarzenie to wyczerpuje znamiona cyberprzemocy,
 - 4) jeśli to możliwe, ustalić sprawcę zdarzenia,
 - 5) ustalić charakter zdarzenia, w tym rozmiar i rangę szkody oraz jednorazowość lub powtarzalność zdarzeń.
3. Gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem szkoły, pedagog szkolny (psycholog) powinien przeprowadzić z nim rozmowę mającą służyć ustaleniu przyczyn i okoliczności zdarzenia.
4. Realizując procedurę należy unikać działań, które mogłyby wtórnie stygmatyzować ofiarę lub sprawcę.
5. Podczas rozmowy z uczniem zgłaszającym, że jest on ofiarą cyberprzemocy, należy zapewnić go, że nie jest winny zaistniałej sytuacji oraz że nikt nie ma prawa zachowywać się w ten sposób wobec niego, a także podkreślić, że dobrze zrobił ujawniając sytuację, a ponadto należy okazać zrozumienie dla jego uczuć, w tym trudności z ujawnieniem okoliczności wydarzenia, strachu, wstydu.
6. Należy ucznia będącego ofiarą cyberprzemocy poinformować, że szkoła nie toleruje przemocy i że zostaną podjęte odpowiednie procedury interwencyjne.
7. Należy poinformować ucznia o krokach, jakie może podjąć szkoła i sposobach, w jaki może zapewnić mu bezpieczeństwo.
8. Należy pomóc ofierze (rodzicom ofiary) w zabezpieczeniu dowodów, zerwaniu kontaktu ze sprawcą, zadbaniu o podstawowe zasady bezpieczeństwa on-line (np. nieudostępnianie swoich danych kontaktowych).
9. Ofiara przemocy powinna być objęta opieką wychowawcy mającą na celu monitorowanie sytuacji, w tym sprawdzanie, czy nie są podejmowane wobec niej dalsze działania mające cechy przemocy, a także obserwowanie jej funkcjonowania w grupie.
10. Rodzice ofiary powinni być na bieżąco informowani o sytuacji i podjętych działaniach, a także pouczeni o możliwości zgłoszenia sprawy Policji.
11. Należy zadbać o bezpieczeństwo świadków zdarzenia, zwłaszcza, jeśli byli oni osobami ujawniającymi cyberprzemoc.
12. W trakcie rozmowy ze świadkami należy okazać zrozumienie i empatię dla ich uczuć, czy też obawy przed przypięciem łatki „donosiciela” lub strachu przed staniem się kolejną ofiarą sprawcy.
13. W przypadku wystąpienia cyberprzemocy działania pracowników szkoły powinny umożliwiać rozwiązanie sytuacji problemowej w toku pracy wychowawczej z uczniami, przy jednoczesnym powiadomieniu ich rodziców.
14. W sytuacji, kiedy cyberprzemoc spełnia znamiona czynu zabronionego popełnionego lub gdy pomimo wykorzystania dostępnych środków wychowawczych sprawca

- ponownie dopuszcza się cyberprzemocy, szkoła powiadamia odpowiednie służby (Policję, sąd rodzinny).
15. Zgłoszenia naruszenia prawa dokonuje dyrektor szkoły.
 16. Postępowanie w przypadku podejrzenia, że dziecko jest uczestnikiem niebezpiecznej gry:
 - 1) należy ustalić, czy dziecko nie posiada śladów samookaleczeń lub innych mogących świadczyć o uczestnictwie w niebezpiecznych grach i w razie konieczności zapewnić opiekę lekarską, psychologiczną,
 - 2) w miarę możliwości należy zabezpieczyć ujawnione dane w postaci wiadomości (SMS, email, chat itp.) poprzez ich zapisanie, wydrukowanie,
 - 3) w rozmowie z dzieckiem należy ustalić okoliczności, w jakich dowiedziało się o grze i w jakich do gry przystąpiło, dane innych uczestników, z którymi kontaktowało się w grze,
 - 4) o podejrzeniu udziału dziecka w niebezpiecznej grze należy niezwłocznie powiadomić rodziców dziecka i dyrektora szkoły.

§ 15.

Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.

1. Plan wsparcia małoletniego po ujawnieniu podejrzenia jego krzywdzenia ustala zespół powołany przez dyrektora, w skład którego wchodzi:
 - 1) wychowawca ucznia lub inny wyznaczony nauczyciel,
 - 2) wyznaczony psycholog, pedagog lub pedagog specjalny.
2. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - 1) określenia form pomocy psychologiczno-pedagogicznej na terenie szkoły lub kierowania do instytucji udzielających różnych form pomocy: terapia indywidualna, grupowa, warsztaty rozwijające zainteresowania i uzdolnienia – w uzgodnieniu z rodzicami i adekwatnie do potrzeb,
 - 2) wzmocnienia dziecka – poprzez zapewnienie mu, odpowiednio do potrzeb i w uzgodnieniu z rodzicami, konsultacji psychologiczno-pedagogicznych w poradni psychologiczno-pedagogicznej, ewentualnie konsultacji psychiatrycznych,
 - 3) wspierania rodziny – poprzez kierowanie adekwatnie do potrzeb do instytucji oferujących poradnictwo, konsultacje psychologiczne, terapię uzależnień, terapię dla sprawców przemocy, grupy wsparcia, warsztaty umiejętności wychowawczych,
 - 4) pomocy socjalnej lub materialnej poprzez kierowanie do instytucji oferujących pomoc socjalną, poradnictwo i warsztaty w zakresie metod poszukiwania pracy, organizowanie pomocy finansowej, rzeczowej, ciepłego posiłku,
 - 5) pomocy w rozwiązywaniu konfliktów rodzinnych, np. poprzez zastosowanie procedur mediacyjnych bądź kierowanie do mediatorów,
3. Przebieg realizacji planu monitoruje wychowawca klasy.

DYREKTOR
 Szkoły Podstawowej
 z Oddziałami Integracyjnymi w Kielnie

mgr. Joanna Kulaga.....
 (podpis i pieczęć dyrektora)